Прикбодансія

Там, де ти не був...

Випуск 7 (98)

НАСТІЛЬНА ГРА

БОНУС

захопливі завдання для тебе

США, штат Мен

Незабутні пригоди в пошуках ГОЛОВНОГО

– Михайлику, ти поклав куртку?! Там тільки вдень тепло, а ввечері прохолодно, – Марійка, стоячи над розкритою валізою, міркувала, яку куртку їй узяти: червону чи зелену. А можливо, обидві? А раптом дощитиме.

– Марійко, ну що ти вигадуєш! Це ж усе не по-справжньому, просто так, – пробуркотів брат, дивлячись на гору одягу, яку принесла сестра.

– Ну не по-справжньому, то й що? Ми так давно не мандрували, що скоро забудемо, як пакувати валізи. Ну чого ти, Михайлику, тобі ж подобалася ця ідея!

Учора в Штабі Вартових Дружболандії зібралися Яша, Тишка, Марійка, Михайлик, Олег із сестричкою та Генка. Так-так! Колишній забіяка заприятелював із нашими друзями, став членом Клубу Вартових і часто навідувався до них у гості, а ще приходив до церкви на дитячі заняття. Друзі познайомилися з його татом, Петром Геннадійовичем, і часто жартували: «У нас тепер два знайомих дядька Петра: мандрівник і коваль».

Літо в розпалі. Щодня діти зустрічаються в Штабі, обмінюються новинами з друзями з Клубів інших країн. Інколи, щоб усе дізнатися й обговорити, вони проводять у Штабі цілий день. Звісно, крім того часу, коли бавляться в садку з Бобошкою.

Одного вечора Яші спала на думку ідея:

– Якщо ми можемо онлайн спілкуватися з друзями, то чому б не здійснити віртуальну подорож? «Поїдемо в гості» до дядька Петра. Він казав, що цілий місяць гостюватиме в штаті Мен у своїх друзів. Уявімо, що ми прилетіли до Америки, узяли напрокат трейлер і їдемо до нього через цілий штат.

– Чудова ідея! Наш трейлер точно для цього згодиться! Тато нещодавно перевіз його з гаража в садок, – радісно вигукнув Михайлик.

– Так! Зберемо речі, як для справжньої мандрівки, візьмемо Бобошку, їжу для перекусу, покличемо мам, – натхненно фантазувала Марійка,

але раптом запнулася й додала: – Тільки нам потрібно щось дивитися, для того щоб краще уявляти, як ми їдемо цим штатом.

Генка здивовано крутив головою, дивлячись на нових друзів. Він ще не міг звикнути до того, як швидко вони знаходять собі нові пригоди.

– Можна на лобове скло повісити екран, як для кінопереглядy, – наважився запропонувати Генка.

– Точно! – підхопив ідею Тишка. Я попрошу в мами відеопроектор. Тільки не знаю, як ним користуватися, а в батьків свої справи.

– І в нас тата не буде вдома, – засумувала Марійка.

– Тоді я можу попросити свого тата, – запропонував Олег. – Думаю, він не відмовиться допомогти, чи не так, Світланко? Поїдемо мандрувати?

– Так! Я люблю мандлувати з Бобоскою! – радісно вигукнула маленька сестричка своєю дитячою говіркою, і друзі весело розсміялися.

– Ви знаєте, Мен – не такий і великий штат, зате для всієї Америки виготовляє зубочистки, – Тишка вже взявся збирати інформацію. – А це 20 мільйонів штук за день! Така собі «зубочисна столиця» Америки!

У підготовці до мандрівки брали участь і діти, і батьки. У трейлер завантажили все необхідне, установили відеопроектор, на лобове скло повісили екран, склали маршрут «подорожі» й підготували цікаві відео. Уранці можна буде «вирушати».

Стомлені, але щасливі друзі засинали з однією думкою: незважаючи ні на що...

їхні **ПРИГОДИ В ПОШУКАХ ГОЛОВНОГО** тривають!

США, штат МЕН

Лобстери

Сосни

Ярмарки та фестивалі

Ферми

Сендвіч-субмарина

Райдужна форель

Ведмеді

Лохина

Лосі

Рибалки

Бобри

Дитячий музей

Маяки

ОГАСТА

Мейн-куни

ЄНОТОВА КІШКА

Мейн-кун, або «менський єнот», – це порода котів зі штату Мен, їх вважають «велетнями» серед свійських кішок. Через великий пухнастий хвіст деякі «знавці» стверджують, що одним з їхніх давніх предків є єнот. Помилочка! Серед їхніх предків немає ані єнотів, ані рисі, а тільки свійські й лісові коти.

КРАЙНІЙ СПРАВА

Якщо поглянути на карту США, то крайній справа північно-східний штат – це Мен. Тут об скелясті береги б'ються хвилі Атлантичного океану, у безкраїх лісах бродять лосі та ведмеді, у чистих озерах прекрасно почувається райдужна форель, у холодних прозорих ріках будують греблі бобри, а різнобарвні човни відпочивають уночі в гаванях рибальських сіл.

ПАРК В ОКЕАНІ

Сто років тому жителі острова Маунт-Дезерт усвідомили: якщо й далі забудовувати острів, то від його природи й краси скоро нічого не залишиться, тому перетворили його на Національний парк «Акадія». І правильно зробили, адже тут так гарно! Від жовтня до березня на лису вершину гори Кадиллак щоранку приходять люди зустрічати світанки. Вважають, що зранку цю частину США сонце осяває першою. Удень із цієї гори видно, як до берега підпливають кити й тюлені.

ШТАТ ЛОБСТЕРІВ

Лобстер – це великий морський рак. У рибальських селищах Мена багато людей заробляє на їхньому вилові. Тут усюди можна побачити пастки для вилову лобстерів. З них навіть споруджують новорічні ялинки: їх оздоблюють сигнальними катерними вогнями, а на верхівці, звісно ж, – лобстер!

ШТАТ МАЯКІВ

Маяків у штаті багато – приблизно 70! Через часті тумани та кам'янистий берег вони просто необхідні. Ось цей маяк Портленд Хед Лайт – найстаріший у штаті Мен і один із найдавніших в Америці. Саме його найчастіше зображують на листівках як символ штату. У невеликій сувенірній крамниці можна купити собі будь-який із маяків штату, точніше їхню зменшену копію.

ПОРТЛЕНД

Портленд – це колишня столиця й найбільший порт штату Мен. Дуже гарне місто переважно з невисокими різнокольоровими будиночками. Воно не раз посідало перше місце в рейтингу «найсмачніших» маленьких містечок Америки (завдяки стравам місцевої кухні) та найкращих американських міст для проживання. Тут простіше знайти пакет із натуральних матеріалів, ніж звичний для нас і дуже шкідливий пластиковий. А в самому центрі міста на цілий квартал простягається не торгівельний центр, а книжковий магазин!

«КРАЇНА ЛОХИНИ»

Дика лохина — офіційна ягода штату Мен. Проїжджаючи шосе № 1, ти побачиш знак із зображенням ось такої темно-синьої гігантської ягоди й підписом «Країна дикої лохини». На цій фермі власники вирощують ягоди, самі готують із них на продаж варення, джеми, пироги, кекси й навіть печиво для собак, а ще – соус для барбекю. Ці смачні й корисні сині ягоди чудово зміцнюють кістки та м'язи.

БУДНІ ТА СВЯТА «СОСНОВОГО» ШТАТУ

«Сосновий» – таке прізвисько дали штату Мен американці, і не дивно: три чверті його території вкриті лісами, серед яких дуже багато соснових. З високих до неба сосен штату Мен завжди виходять найнадійніші щогли!

Тут кожен маяк має свій особливий сигнал, як поштовий індекс. Наприклад, світло вмикається на 2 секунди, вимикається на 2 секунди, знову вмикається на 2 секунди і вимикається на 9 секунд. Якщо моряки на кораблі стежать за світлом і рахують час між спалахами, то зрозуміють не тільки, що берег близько, а й де вони перебувають: «А, це маяк Вест-Кводді-Хед. Ось де ми!»

Академія в Хевроні – одна з найстаріших приватних шкіл у США. «Головне – навчити дітей вчитися!» – вважають викладачі й допомагають кожній дитині знайти своє покликання. У школі свої традиції та свята: походи з ночівлями, сплави на каное, улюблені спортивні команди, скелелазіння, День лісоруба та ще багато всього веселого й корисного. Закінчуючи академію, кожен випускник б'є у «Дзвін перемоги»!

Любиш екскурсії? Пішки чи транспортом? Можливо, сегвеєм? А можливо, старовинним пожежним автомобілем, як у Портленді? Місцеві гіди точно знають найцікавіші куточки міста, його легенди та історії. Вони обов'язково розкажуть про всі великі пожежі, адже Портленд горів чотири рази! І, звісно, підкажуть секретні магазини зі смаколиками.

У штаті багато ферм, тому тут часто влаштовують ярмарки. Найвідоміший – Фрайбурзький ярмарок. У дорослих – свої завдання, а дітям – дозвілля: можна подоїти корову, хоч вона й не справжня, але дуже схожа; подивитися, як тати-лісоруби рубають стовп, та так, щоб він упав прямо на гарбуз, а мами метають чавунні сковорідки. Ще є каруселі, сувеніри й безліч смачної їжі! Ярмарок – це весело!

Мен ще називають «штатом канікул»: улітку багато хто приїздить сюди, щоб заховатися від виснажливої спеки інших штатів і поплавати в океані, а взимку – для сніжних розваг. На дорогах, щоправда, сніг не потрібен, його ретельно розчищають. Найчастіше це роблять самі жителі, прикріпивши до своїх автомобілів ось такі снігоочисні ковші. Сусід допоміг сусідові, дороги стали чисті, безпечні – і всі задоволені!

Дитячий триповерховий музей у Портленді відчинений для відвідувачів і в будні, і у свята. Як описати всі розваги, наукові дослідження й експерименти? Виміряти пульс у плюшевого ведмедя, приготувати газовану воду, з'їхати пожежним стовпом, закрутити гайки у двигуні машини, спробувати себе як лісоруба чи космонавта – швидко з Дитячого музею ніхто не йде!

Як стверджують місцеві жителі, цей величезний сендвіч-субмарину в довжелезному багеті придумали саме в штаті Мен!

Зубні таємниці

Як ростуть зуби? Яка їхня будова? Чому випадають і навіщо потрібно ходити до стоматолога? Скільки їх узагалі має в тебе бути? Час розкрити ці «зубні» таємниці!

Таємниця 1

Де ховається зуб?

За Божим задумом усі люди на Землі народжуються без зубів, але це не означає, що їх немає. Перші зуби формуються в дитини ще в утробі матері. Однак одразу після народження вони їй не потрібні: у перші місяці діти харчуються грудним молоком, а трохи пізніше – рідкими кашками. Де ж ховаються зуби? Вони під рожевими яснами очікують свого часу. У віці від 6 до 10 місяців перші з них почнуть потроху рости.

Таємниця 2

Яка будова зуба?

Поглянь у дзеркало на свої зубки. Їх добре видно, чи не так? Однак те, що ти бачиш, – це не цілий зуб, а лише його верхня частина, яка називається «коронка». Більшість зуба залишається всередині, під яснами, і міцно тримається за щелепу своїми «ніжками» – коренями.

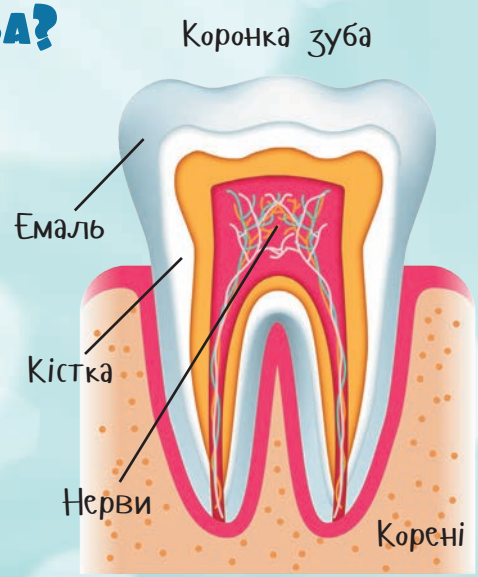

Коронка зуба вкрита особливим матеріалом – зубною емаллю. Міцніше за неї у твоєму тілі немає нічого. І це зрозуміло, тільки уяви, скільки їжі їй доводиться перетерти за все своє життя! Під емаллю міститься зубна кістка, а всередині неї – нерви. Ось так Бог влаштував зуб: нічого зайвого, усе найнеобхідніше й найкраще!

Таємниця 3

Молочні й постійні зуби

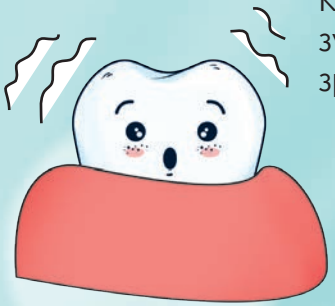

Коли в малюків починають рости зубки, їм стає трохи боляче. Це й зрозуміло, адже зубам потрібно протиснутися крізь ясна, тому навіть добре, що вони ростуть не всі відразу, а по черзі. До 2-3 років у роті вже з'являється 20 зубів, які називаються молочними!

Однак у 6-7 років ці чудові зуби раптом починають хитатися й випадають! Добре, що це відбувається неодночасно, інакше чим довелося б жувати? Це не боляче, а через деякий час на порожньому місці починає рости новий зуб, який усі ці роки ховався під молочним, очікуючи своєї черги. Нові зуби залишаться в тебе на все життя, тому їх називають постійними.

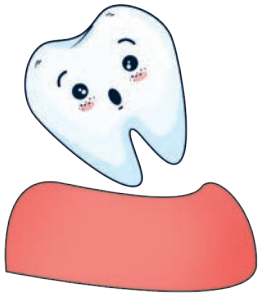

Таємниця 4

Чому вони змінюються?

Тому що щелепи в малюків маленькі й більше зубів у них не поміститься. Однак минає час, людина росте, і молочні зуби стають «замалими» для великого рота. Нові постійні зуби – і більші, і міцніші, до того ж їх уже не 20, а 32!

До слова, інколи нові зуби називають «корінними», але це не правильно. Корені є і в молочних зубів, але до того часу, як мають змінитися зуби, молочні корені розсмоктуються. Ось чому молочні зуби легко випадають, а вирвати постійний зуб складно й боляче.

Таємниця 5

Зуб болить!

Найчастіше зуби болять через пошкоджену емаль. Мікроби проникають усередину зуба, туди, де він м'якший і незахищений. Від солодкого, холодного, гарячого зуб починає боліти. Спочатку трохи «ниє», а потім біль може стати просто нестерпним!

Тому потрібно дбати про зуби й час від часу відвідувати зубного лікаря – стоматолога. Що раніше лікар виявить проблему, то легше й безболісніше буде з нею впоратися.

Переполох у Зубному Королівстві

Ранок у Зубному Королівстві розпочинався однаково: зуби приймали теплий або злегка прохолодний душ. Вони добре знали, що використовувати дуже гарячу або дуже холодну воду не можна, тому що зубна емаль не любить такі температури й псується. Ранковий душ – обов'язкова процедура для всіх без винятку: і зубів мудрості, і постійних, і молочних.

Зазвичай після ранкового душу король Мудрозуб зустрічався зі своїми радниками: головними зубами, стоматологами та кухарями. Усі звітували перед королем: скільки нових зубів виросло, чи немає хворих, що корисного буде в сьогоднішньому меню. І моляри, і бокові різці, і центральні різці, й ікла – усі зуби жили за правилами, кожний на своєму місці. Звісно ж, у королівстві була зубна школа. Молочні зуби навчалися в молодших класах, а постійні зуби – у старших.

– То що скажете, мої радники? – Мудрозуб узяв із вази біля трону свіжу морквину й смачно захрумтів.

Услід за ним це повторили всі присутні, адже будь-який зуб у королівстві, крім молочних і неосвічених, знає, як добре сира морква зміцнює ясна.

– Сьогодні вранці зуби верхньої й нижньої щелеп нарешті примирилися, ваша Премудросте, – узяв слово молодший стоматолог. – Зуби верхньої щелепи вважали нечесним той факт, що емаль на них значно слабша, ніж на зубах нижньої щелепи. Довелося провести експеримент, під час якого верхні зуби переконалися, що міцність їхньої емалі достатня для безпечного життя, а емаль на нижніх зубах міцніша, тому що на них припадає більше навантаження.

– Молодець, – похвалив доповідь Мудрозуб. – Сварки нам у королівстві не потрібні. Хто наступний?

Наступним мав виступати придворний стоматолог. І хоч він робив це не вперше, та все одно хвилювався, бо знав: його повідомлення короля не потішить.

– Ваше Премудросте, у нас біда. Останнім часом пацієнтів у мене стрімко побільшало. Я не можу зрозуміти причини, чому зуби чорніють і з'являються діри. В усіх зубів – карієс! Можливо, наші кухарі почали додавати до страв цукор?

– Мої кухарі?! Нічого такого вони не додають! Найвищим указом його Премудрості цукор у нашому королівстві заборонений! – головний кухар, аж підскочивши від обурення, зірвав з голови ковпак і розмахував ним над головою, наче прапором. – Цукор забирає кальцій із зубів, і жодна сторожа не пропустить його до королівства!

– Але ж має бути причина! – знизав плечима головний стоматолог. – Просто так зуби не хворіють. Можливо, до нас проникли шпигуни королеви Карієсу?

– Начальнику сторожі! – суворо промовив король Мудрозуб. – Хто останнім часом приїхав до нашого Королівства? Чи перевіряєте захисні стіни? Чи заряджені гармати із зубним порошком?

– Усе перевірено, усе заряджено, сторожа не спить, – відрапортував головний охоронець. – За останній місяць у місті поселилися два городники, садівник і бакалійник. В останнього – магазинчик із товаром для здорових зубів. Жувальні пасти, лимонади, фрукти: апельсини, лимони, грейпфрути, ананаси, ківі. Усе натуральне, а для дітей він постійно влаштовує показ мультфільмів! Вони аж не хочуть розходитися! Лікувальні жувальні пасти він виготовляє сам, за давніми рецептами. Моїм дітям найбільше до вподоби остання новинка з гілочок верби та кореня аїру. Дуже смачні й корисні!

– З верби та аїру? Це неможливо! – закричав головний аптекар.

– Що неможливо? – запитав король. – Верба й аїр шкідливі?

– Ні, вони дуже корисні для зубів, але не можуть бути смачними, тому що гіркі! У цій пасті або зовсім немає верби з аїром, або вона містить багато цукру. Я сам призначаю препарати з вербою та аїром для дорослих, але дітям пропоную жувати натуральні стільники з медом і листя м'яти (це зміцнює ясна та видаляє зубний наліт), а після цього прошу обов'язково прополоскати рот водою! Ваші діти тривалий час жують хоч і корисні, але КИСЛІ фрукти, а кислота роз'їдає емаль, тому й з'являється карієс! Після кислої їжі теж потрібно ретельно ополіскувати рот!

– Так ось хто шпигун! – грізно промовив король. — Головний стороже, приведіть на допит цього бакалійника. Він хитро створює умови для поширення карієсу. А всі зуби повинні терміново пройти обстеження в стоматологів. Хтозна, скільки шкоди він устиг завдати!

– А вас, – звернувся король Мудрозуб до директора школи, – я прошу впровадити новий предмет «Хитрощі королеви Карієсу». Зуби повинні все знати про своїх ворогів!

Ілюстрація із сайту freepik.com

Настільна гра

КОШЕНЯТА НА МАЯКУ

Тато Мей Кун і четверо кошенят: Мей, Кун, Ку та Чіка – вирушили в гості до дідуся на старий маяк. Прийшовши до будівлі, малята не послухалися тата й почали бігати довкола, граючи у квача. Вони так захопилися, що й не помітили, як із рюкзаків повипадали всі речі й гостинці. «Потрібно їх хутчіш зібрати», – вирішили кошенята й почали досліджувати околиці маяка в пошуках своїх «скарбів»!

Завдання гравців:

кидати кубик і правильно вибирати напрям руху своєї фішки.

Гра містить:

- ігрове поле;
- кубик і чотири фішки з будь-якої гри;
- вісім жетонів порятунку.

Початок гри:

Гравцям необхідно вирізати й заламінувати жетони порятунку, вибрати собі фішки, визначити, хто за ким ходитиме, і поставити фішки на різні «Стартові» клітинки ігрового поля. У свій хід гравці кидають кубик і пересувають «кошенят» на ту кількість очок, яка їм випала.

Дії гравців залежать від того, на якій клітинці ігрового поля зупиниться їхня фішка.

Якщо колір рамки збігається з кольором фішки гравця, то вважайте, що він знайшов предмет, зображений у цій клітинці, і повинен його назвати. За це він може знову кинути кубик і здійснити хід.

Хід гравця закінчується, і він передає кубик наступному учасникові.

Гравець переміщає фішку туди, куди вказує стрілка.

Якщо гравець потрапляє на таку клітинку, то може взяти один жетон порятунку. Пізніше його можна використати, щоб зменшити або збільшити свій хід на один крок і не потрапити на невигідну клітинку. В одного гравця може бути щонайбільше два жетони порятунку.

- **На одній клітинці можуть стояти від одного до чотирьох «кошенят».**
- **У свій хід гравець сам вирішує, у який бік йому рухатися: уперед чи назад, але не можна під час одного ходу ходити і вперед, і назад.**
- **Гравцям потрібно прораховувати свої ходи так, щоб якнайшвидше потрапити на клітинку, яка веде до маяка. Перший, хто це зробить, — переможець!**

Уважно дотримуючись схеми, ти зможеш намалювати мейн-куна. Не тисни на олівець, щоб малюнок був охайним.

Малюємо МЕЙН-КУНА

Лагідний, пухнастий
Котик-муркотун.
Велетень вухастий
На ім'я мейн-кун.

Мов велике кошеня,
Він пустун ще той,
Та господаря не зрадить,
Вірний цей герой.

Ходить він поважно,
Хвостик догори.
Виконує команди,
Як пес, на раз-два-три!

1. Намалюй два овали: менший – це голова, а більший, трохи вигнутий, – тулуб.

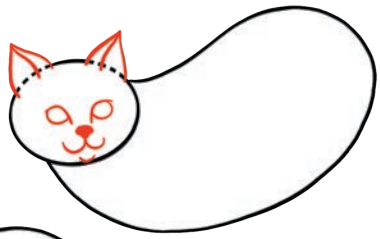

2. Намалюй мордочку й вуха кота.

3. Намалюй лапу й шерсть на шиї мейн-куна. Зайві лінії зітри.

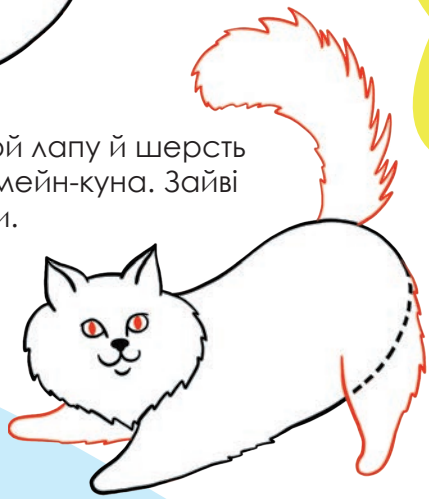

4. Намалюй зіниці, хвіст і лапи кота.

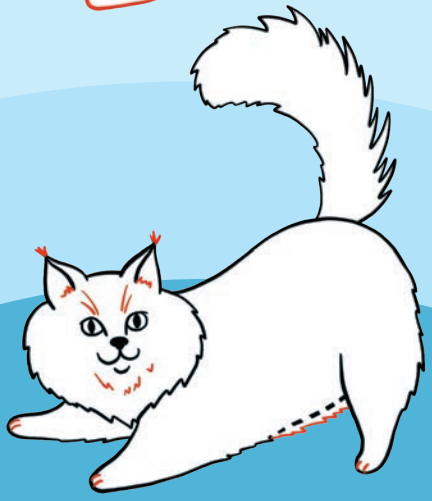

5. Залишилося трохи збільшити живіт і домалювати дрібні деталі: китиці на вухах, брови й кігтики.

6. Розфарбуй кота, як показано на малюнку.

ЗУБ ЗА ЗУБ?

– Я випадково, пробач! Я не хотів! – Ашер, затуляючись руками, намагався відвернутися від Медада, який нападав на нього.

Довкола стояли інші хлопчики, і кожен теж щось вигукував. Єдине, що можна було розібрати, – це слово «зуб». Ашер і Медад завжди були друзями, але сьогодні під час гри Ашер відштовхнув Медада й той упав, та так невдало, що залишився без переднього зуба. Тепер Медад хотів помститися Ашерові. Зуб за зуб!

– Мені страшно, Медаде, я боюся! – вигукнув Ашер.

Несподівано ці слова зупинили розгніваного хлопчика. Важко дихаючи, він сів на землю й затулив обличчя руками. Злість кудись зникла, зуб майже не болів, тому що він був молочним, але образа залишилася. Ні на кого не дивлячись, Медад встав і пішов додому.

– Тату, як добре, що ти вдома! Зі мною щойно таке трапилося! Послухай-но, – хлопчик обійняв батька й відчув аромат дерева та стружки, яким пропах його одяг.

Знайомий із пелюшок аромат завжди подобався Медадові й чомусь заспокоював. Ось так, в обіймах тата, син і розповів йому про те, що трапилося.

– У суботу в синагозі читали, що в законі написано «око за око, зуб за зуб», тобто зроби іншому те, що він зробив тобі, але не більше. Ашер вибив мені зуба! Отже, я теж повинен вчинити так само?

– Я радий синку, що ти уважно слухаєш читання Тори в синагозі. Справді, у законі так і сказано: «Око за око, зуб за зуб, руку за руку, ногу за ногу, опік за опік, рану за рану». Такий закон дав Бог Мойсеєві на горі Сінай.

– Ну от, то я маю рацію! – перебив тата Медад. – Ашер вибив мені зуба, отже, за законом, і я повинен вчинити так само!

– Виходить, що Бог Своїм законом закликав людей мстити одне одному? Думаєш, Він цього хотів? Насправді все було навпаки: цими заповідями Бог не дозволяв жорстокість, а обмежував її. Майже в усіх стародавніх народів був жахливий закон кровної помсти. Він полягав у тому, що родичі постраждалого мали помститися не лише винуватцеві, а й усьому його роду. Така помста передавалася з покоління в покоління, а якщо хтось хотів розірвати цей ланцюжок, то такий вчинок вважали ганьбою.

Пробачити образу означало виявити слабкість. Можливо, і ти побоювався глузувань за те, що не даси здачі?

Медад мовчав. Узагалі-то, він був добрим хлопчиком, зовсім не забіякою, але тепер пригадав, що його злість та образа посилилися після глузувань друзів.

Тато, погладивши сина по голові, продовжив:

– Повеління Бога якраз і мали б зупинити цю безглузду помсту. Згідно з ними, відповідати за прогріх повинен був сам винуватець, а не хтось із його рідних, а міра покарання не мала перевищувати провину. До того ж не сама людина, а суддя визначав цю міру покарання, відповідно до закону. Доки тривав розгляд справи, люди могли й помиритися між собою. Саме це було Божим бажанням: примирення, а не ворожнеча!

Медад лежав у татових обіймах і роздумував над тим, як мудро Бог усе придумав, а тато несподівано усміхнувся й продовжив:

– Уяви, що, намагаючись відплатити, ти вибив не один, а два зуби? Тепер заради справедливості Ашер повинен буде вибити тобі ще один зуб? А якщо й він не розрахує силу й виб'є два?

– Ой, тату, так ми взагалі без зубів залишимося! – розсміявся Медад.

– От і я про що. В інших законах Бог навчав: любіть, прощайте, нагодуйте ворога. А цей закон не змушував людину вимагати покарання, він потрібен був для того, щоб ця кара не була надміру. Вимагати покарання чи ні – вирішує сама людина. А ти що вирішив?

– Побіжу до Ашера, скажу, що я йому пробачив. Заодно й сам попрошу вибачення. Зуб не такий важливий, як друг!

Тато втішно поглянув услід синові. Він не знав, що зовсім скоро стоятиме на горі й слухатиме слова дивовижного Вчителя, Ісуса Христа: «Любіть ваших ворогів, тільки так ви будете дітьми вашого Небесного Отця». Не знав, що мине час і цього дивовижного Чоловіка стратять, а потім Він воскресне. Не знав, що цей дивовижний Чоловік і є обіцяним Богом Спасителем і що він сам, а також Медад і Ашер стануть Його учнями. Проте це вже інша історія!

Ілюстрація із сайту http://sweetpublishing.com

Зуби, звісно, міцні, але і їм потрібна допомога та підтримка, щоб зберегти свою міцність на все життя.

НЕ НА НАШІ ЗУБИ?

ПОХРУМАЄМО?

Для зубів корисна тверда їжа. Що частіше ти гризеш яблука, моркву, грушу або айву, то міцнішою стає зубна кістка. До того ж у цих продуктах багато клітковини, яка чудово очищає зуби від небезпечного зубного нальоту. Увага! Кубики льоду, льодяники, олівці, горіхи в шкарлупі, ручки гризти заборонено, тому що це може призвести до появи подряпин і навіть тріщин на зубах, що, своєю чергою, може пошкодити м'які тканини всередині зуба. Тоді він почне боліти! Ой, тільки не це!

ЇЖА ЗІ ЗНАКОМ +

Для збереження міцності зубів украй необхідні: кальцій, фосфор, магній, цинк, марганець і мідь. Де їх знайти? Які продукти будуть «на твої зуби»?

Кальцій міститься в насінні кунжуту, молоці, сирі, куразі, квасолі, петрушці й зеленій цибулі. Фосфору багато в гарбузі й агрусі, а в білокачанній капусті є і фосфор, і кальцій.

Щоб отримати інші речовини, потрібно частіше їсти вівсяну кашу, буряк, горошок, сир, чорну смородину та малину. Не забудь і про яйця: у них багато вітаміну D, який добре зміцнює кістки, як і сонячне світло!

РЯТУЄМО ЕМАЛЬ!

Зубна емаль, звісно, дуже тверда, але й у неї є вороги: бактерії, які активно розмножуються в зубному нальоті. Живляться вони переважно цукром і крохмалем, який знаходять у рештках їжі на зубах. Цукор і крохмаль бактерії переробляють на кислоту, яка роз'їдає емаль. У цей період емаль найвразливіша. Привіт, карієсе!

СУПЕР-ОЧИЩЕННЯ

Як правильно чистити зуби?

1. Чистити зуби не рідше ніж двічі на день: уранці після сніданку й увечері після вечері.
2. Чистити зуби потрібно не відразу після їжі, а через 30 хвилин, щоб дати час емалі зміцніти.
3. Твоя щітка повинна бути невеликою й нежорсткою.

ЧОГО СЛІД ПОБОЮВАТИСЯ?

Цукерок, газованої води, магазинних соків, чипсів, морозива, льодяників, тістечок, тортів, варення. У них особливо багато цукру й крохмалю, а користі немає, тому краще уникати вживання цих продуктів. Однак є багато харчів, у яких теж немало цукру й крохмалю, але природних, тому вони корисні: фрукти, мед, картопля, сироп від кашлю та багато іншого.

Як зберегти емаль? Соки краще пити через соломинку, не влаштовувати солодких перекусів, щоразу після їжі полоскати рот і не забувати чистити зуби!

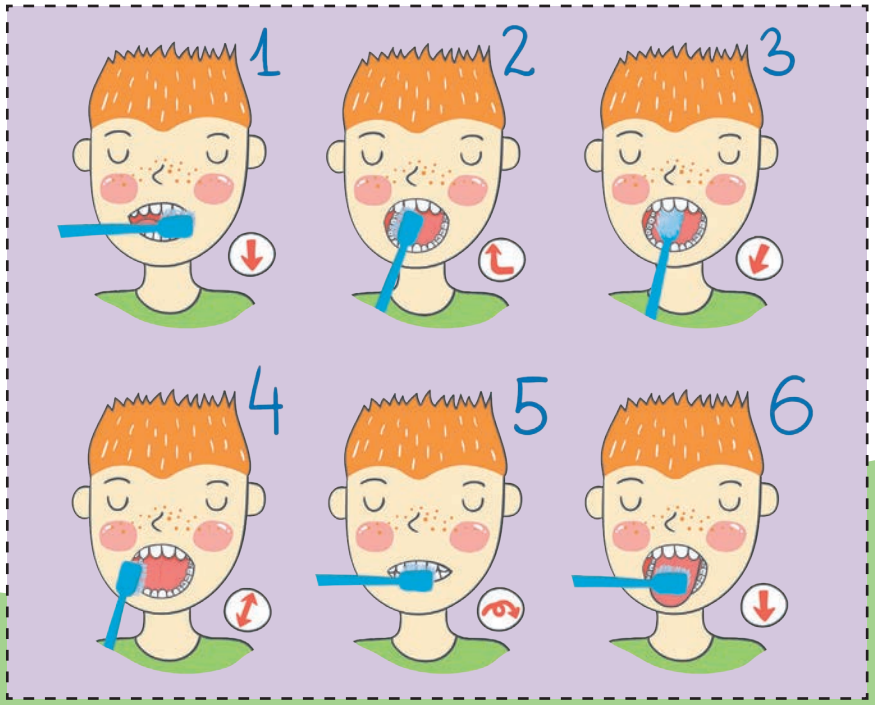

Ця картинка допоможе тобі перевірити, чи правильно ти чистиш зуби.

ЛАГІДНИЙ ВЕЛЕТЕНЬ

Мейн-куни – коти-велетні, дуже гарні й милі тварини.

Вирізняються розумом і спритністю, лагідністю та підвищеною кудлатістю.

Колись жили на фермах, успішно полювали на гризунів, оберігаючи від них будинок і врожай. Моряки також брали їх у плавання для захисту від щурів і решти гризунів.

Зовнішній вигляд. Це пухнасті коти з довгою, густою та шовковистою шерстю. Вони бувають плямистими, смугастими, димчастими та рудими. Їхній хвіст – їхня гордість, часто навіть кажуть, що мейн-кун – це «хвіст із котом на кінці»! Довгий пухнастий хвіст – це «кермо», яке не втрачає рівноваги при дуже різких рухах, і «ковдра», закутавшись якою можна не боятися замерзнути навіть на холодній землі.

Характер. Мейн-куни – дружелюбні, лагідні, музичні муркотуни, дуже прихильні до своїх господарів, але водночас незалежні! Вони не люблять, коли їх душать обіймами, і вже точно не дозволять, щоб їх гладили незнайомці. Ці коти дуже люблять бавитися з малюками й навіть часто засинають із ними в ліжечку. Не відмовляються вони й від ігор із трохи старшими дітьми, але нікому не дозволяють тягнути себе за хвіст.

Звички. Нехай зараз це просто хатні тварини, але мисливські звички в них збереглися. Хоч мейн-куни чудово вживаються з іншими домашніми улюбленцями, це не стосується дрібних гризунів і птахів. Коти залюбки запустять лапу в акваріум, щоб порибалити, спробують дістати хом'ячка з клітки або влаштують гонитву за папугою.

Вода. Мейн-куни люблять купатися й бавитися з водою. Часто вони граються із водяним струменем, намагаючись ухопити його лапою, або смішно водять лапками по поверхні води, ніби хочуть її «розкопати». Деякі дослідники вважають, що ця звичка передалася мейн-кунам у спадок: у дикій природі котам потрібно було очищувати калюжі від гілок та листя. Деякі менські коти люблять «купати» у воді свої іграшки.

Мейн-куни дорослішають повільно: ростуть до трьох, а то й до п'яти років. Однак і після цього залишаються такими ж веселими й допитливими. «Застрибнути на обідній стіл? Легко! Спробувати викрасти квітку з вази? А хіба її не для мене поставили? Навіщо я скинув порцелянову статуетку? Ненавмисне!» І сварити його немає сенсу: якщо поселили в домі мейн-куна, потрібно зважати на його звички!

Що ще сказати про цих «лагідних велетнів»?

Вони надзвичайно розумні й добре запам'ятовують багато команд.

Мейн-кун сам обере собі господаря з усіх членів родини й найбільше слухатиметься саме його.

Ці коти гострять кігті об усе, і відучити їх від цього неможливо, тому кігті доводиться підрізати.

Це зовсім простий експеримент, який допоможе тобі зрозуміти, чому в тебе між зубами є проміжки, а в батьків їх немає.

«ЗУБАСТИЙ» ЕКСПЕРИМЕНТ

Підготуй повітряну кульку, фломастер, білий скотч або лейкопластир на паперовій основі, ножиці та стрічку.

1. Надуй повітряну кульку наполовину й перев'яжи її стрічкою так, щоб потім можна було розв'язати.
2. Фломастером намалюй на кульці усміхнене обличчя. Усмішку зроби якнайширшою, щоб помістилися всі зуби.
3. Тепер виріж зі скотча «зуби» – 20 квадратиків по 1 см.
4. Ці зуби потрібно приклеювати щільно один до одного на гумовий рот кульки: 10 зверху й 10 знизу. Саме стільки молочних зубів у дітей до 6-7 років. А в тебе зараз їх скільки?
5. Тепер обережно розв'яжи стрічку й продовж надувати кульку. Якщо тобі складно, поклич на допомогу батьків!
6. Ой, що це? Зі збільшенням «голови» між «зубами» з'являються проміжки!

ЧОМУ?

Напевно, тобі це вже зрозуміло: відтоді, як у тебе почали рости молочні зуби, минуло декілька років. За цей час твої голова та щелепа далі росли, а зуби залишилися того ж самого розміру, тому й з'явилися проміжки. Проте це не надовго! Під яснами в тебе вже є нові постійні зуби, і невдовзі вони почнуть рости на місці молочних.

Смаколики від Маріїки

Сирні ТІСТЕЧКА

Тобі знадобляться:

- тарталетки з пісочного тіста;
- солодка сиркова маса;
- йогурт;
- джем;
- полуниця.

1. Візьми тарталетку з пісочного тіста й намасти її дно шаром джему.

2. Для крему змішай солодку сиркову масу й трохи йогурту, щоб крем був не надто густим і добре лягав на тістечко.

3. Вибери насадку для кондитерського мішка, як показано на фото. Наповни мішок кремом. Повільно витискаючи крем, рухайся круговими обертами по спіралі від країв тістечка до центру, щоб вийшла «вежа». Якщо не впевнений, можеш потренуватися на тарілці.

4. Наріж полуницю вздовж тоненькими шматочками. Прикрась ними тістечка, устромивши по три полуничні «пелюстки» в крем кожного з них. Десерт готовий!

Смачного!

Відшукай двох однакових котів.

Знайди закономірність і продовж логічний ланцюжок.

Проведи човен до маяка.

Скільки котів ти бачиш на малюнку? Розфарбуй їх.

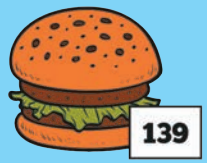

А

Б

В

Г

З'єднай лініями їжу та гаманці з відповідною сумою.

Відшукай 10 відмінностей.

Знайди вихід із лабіринту.

ВІДПОВІДІ:

с. 22: 18 котів; зелений клубок, кіт; жовта пряжа; фіолетовий клубок; с. 23: 174-В, 113-А, 94-Б, 139-Г.

УВАГА!

Замовити наші журнали «Дружболандія» ви можете, написавши листа на e-mail: **dzherelo@ukr.net,** а також зателефонувавши за номером **0 800 30 20 20.**

Дивися **дитячі програми** «Дружболандія» на сайті:

TV.HOPE.UA

SKYPHONE
Журнал для підлітків 10-15 років

Завжди на зв'язку!

Подружися зі «Скайфоном»!

Пристроїв чимало є на світі,
Знають їх дорослі й навіть діти.
І смартфони, і айфони…
Надійшла пора «Скайфону»!
Стильний і доступний він,
Ніби з Неба тобі дзвін.
До зв'язку із Небесами
Закликає нас із вами!
У життєвий марафон
Вирушай разом з SKYPHONE!

Якщо ви бажаєте переказати кошти на розвиток журналу, ви можете зробити це через банк.

Наші реквізити:
Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA75380805 00000000 26006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві
Призначення платежу: добровільні пожертви.

Побувай з нами там, де ти не був!

Тебе очікують незабутні пригоди в пошуках головного!

У наступному номері:

До зустрічі!

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Випусковий редактор: Олена Мехоношина
Відповідальний редактор: Людмила Поправкіна
Переклад: Олена Мехоношина

Редагування, коректура: Ганна Борисовська, Інна Джердж
Дизайн і верстка: Ганна Рафес
Автор текстів: Олена Поправкіна
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04071, г. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 428 - 84 - 38